

Obsah

1.signální	Trezor
Anděl	Třešně zrály
Bedna od whisky	Včelín
Bláznova ukolébavka	Veď mě dál, cesto má
Boky jako skříň	Whiskey, to je moje gusto
Buráky	Hymna světlušek
Cesta	Junácká hymna
Čekám na signál	Večerka
Duhová víla	
Frankie Dlouhán	
Gorale	
Hlídač krav	
Hudsonský šífy	
Hvězdář	
Jednoduchá	
Jelen	
Jožin z bažin	
Kávu si osladím	
Kozel	
Královna Drundum Bay	
Krávy, krávy	
Lokomotiva	
Magdalena	
Máj	
Marie	
Mezi horami	
Miluju a maluju	
Místečko	
Mrtvola	
Nagasaki Hirošima	
Neklid	
Okoř	
Pivní dítě	
Proklínám	
Proměny	
Pytlík	
Růže z papíru	
Sáro!	
Síla starejch vín	
Slavíci z Madridu	
Snídaně v trávě	
Stánky	
Světlo ve tmě	
Toulavá	

1.signální

Chinaski

Em G C Em
1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
G C Em
právem se mi budeš tiše smát.
G C Em
Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,
G C Em
když za všechno si můžu vlastně sám.

Am C
R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,
G D
až se mi rozední, budu ti vyprávět,
Am C
na první signální, jak jsem obletěl svět,
G D
jak tě to omámí a nepustí zpět.
F B Dmi
Jaký si to uděláš - takový to máš,
F B Dmi
Jaký si to uděláš - takový to máš.

Emi G C Em
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
G C Em
budu zpívat vampam - tydapam.
G C Em
Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
G C Em
jak jsem si to udělal, tak to mám.

R:

Za spoustu dní, možná za spoustu let
Až se mi rozední, budu ti vyprávět
Na 1. signální, jak jsem obletěl svět,
Jak tě to omámí a nepustí zpět

Ná na na ná na na (8x)

Jaký si to uděláš, takový to máš
Jaký si to uděláš, takový to máš

Anděl

Karel Kryl

C Ami C G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
C Ami C G7
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7
co mě čeká a nemine,
C Ami G7 C
co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami C G Emi Ami

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýjí,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,

Ami G Ami Emi Ami

ostruhami do slabin koně pohání.

Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami Emi

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

Ami C Ami Emi Ami

zítra do Burgund, batalion zamíří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bedna od Whisky

Hoboes

Ami C Ami E
1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týchle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R: tak kopni do tý bedny.

Boky jako skříň

Ewa Farna

Capo 4

R: Mám prostě od Pánbíčka

G

boky jako skříň, jako skříň

Am

co naplat, když k tomu ráda jím, ráda jím, co naplat

D

o liposukci vím, dobře vím,

G

však za plat si Život osladím, osladím.

Noviny pročítám, no to je síla,
prý zase přibírám, málo se hlídám
prostě si trsám, trsám,
až vzduchem lítaj prsa,
kašlu vám na půst,
vždyť Ženský má být kus.

S vozíkem projíždím labyrint Tesca,
hledám svý XXL
všude jen S-ka
a mívám tyčky, tyčky, samý bulimičky,
zhubněte si na kost,
ale já mám toho dost.

*: Moje máma mi říkala,
neboj se maličká
moje máma mi říkala,
krásná jsi celičká
i když doma mě chválí,
tak na Miss mě nevzali
čert to vem,
vždyť můj život je sladký, jak Bon pari.

R:

To víš, kluci chtěj
na noc barbíny co nemyslej
a když jim není hej
přicupitaj na tvůj práh,
chtějí zahřát a maj hlad

*:

R: (3x)

Tarara, Papam!

Buráky

Michal Tučný

G C G
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
G A D
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
G C G
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
G D G
jak válejí líně a louskaj' buráky.

G C G
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G A D
je lepší doma sedět a louskat buráky,
G C G
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G D G
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Cesta

Kryštof & Tomáš Klus

Intro: C G Ami F G

C

1. Tou cestou

(Gsus4) G

Tím směrem prý bych se dávno měl dát

Dmi

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají

F

G

Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

2. Víc síly

se prát, na dně víc dávat než brát.

A i když se vleče a je schůdná jen v kleče

Donutí přestat se zbytečně ptát

C

R: Jestli se blížím k cíli

G

Ami

Kolik zbývá víry, kam zvou

F

G

Svodidla, co po tmě mi lžou?

Zda couvám zpátky

A plýtvám řádky, co řvou

Že už mi doma neotevřou

3. Nebo jít s proudem

Na lusknutí prstu se začít hned smát,

Mít svůj chodník slávy a před sebou davy

A přes zkroucená záda být součástí stáda

4. Ale zpívat

A hrát, kotníky líbat, a stát

Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku

Přestat se zbytečně ptát

R: (2x)

Čekám na signál

Nightwork

C Emi Ami
R: Čekám na signál,
Dmi
ten z nebe nepřichází
G C G
a tak čekám dál.

Hledím ke hvězdám,
ve dne je nevidím
a v noci nevnímám.

F G C A7
1. Tisíce družic, vysílačů, vedení a přijímačů,
Dmi G C
jak pilné včelky rozsévají signál z květu na květ.

F G C A7
V zemi České čtrnáct miliónů funkčních SIM karet,
Dmi E
krom naší vsi je všude moderní svět.

A F#mi Hmi E A F#mi
Přestaňme pěstovat už, obilí, radši si kupme všichni mobily.
Hmi E A F#mi
No my tu nebudem nikomu dělat debily.

Hmi E A
My u nás postavíme sloup,
F#mi Hmi E
vysílací sloup.

Proražme sloup střechou kostela,
vždyť ten lemra farář stejně nic nedělá.

Zbourejme radši starou zvonici,
ať signál zalije naši vesnici.

R:

Duhová víla

Hana Zagorová

- Es B Es B
1. Koukej kapky se koulí
Es B Es B
Mám jich na dlaní víc než ty
Es
Jsi paní vod
B Cmi As
Já ptám se tě jsou-li
Es B Es
Tvým dlaním mé kapky vhod
- B Es
Pokud se deště dotýká
B Es B
Já vím že jsem hloupá
Es
Chtěl jsem jen říct
B Es B
Máš se mnou jen trápení
Es
Ty přece víš
B Cmi As
jé, duha nám stoupá
F B
Září musíme blíž
jsme krásně promočení
- Es As Es As Es B
R: Koukej koukej duhový sál
Es As Es As Es B
Koukej koukej duhový bál
B Es
A na tom bále chybí král
2. Jsem duhová víla
A co jsem já ?
V tvém pohledu slunce mám
UŽ nesu mrak
Jsem růžově bílá
Tančím, koukej se jak
- Pokud se tance dotýká
můj rytíři vánku
mám asi meč
Máš ve dlani úděl náš

Vrhnu se v seč
Tvým hořícím spánkům
Dávám duhovou stráž
Co voní po heřmánku

R: Stoupá stoupá duhový sál
Houpá houpá duhový bál
Teď abych v pohádce hrál

3. Koukej, duha se ztrácí
To ustal déšť
mám pojednou z lásky strach
To se ti zdá
Vždyť zpívají ptáci
Tak vezmi růži a najdi jí práh
Ať vůni nepostrácí

Já jsem duhová víla
A paní vod
Mé oči jsou déšť a jas
To všechno vím
Jsem růžově bílá
A všechno slunce i váha je v nás
Jsi zkrátka moje milá.

R: Stoupá stoupá duhový sál
Houpá houpá duhový bál
A zatím není to dál.

Frankie Dlouhán

Bratři Nedvědi

Předehra: F - G - C

C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
C F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

G
R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
F C
po Státech toulal se jen sám,
F C G
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F G
a každý, kdo s ním chvílku byl,
F G C G C G
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál.

R:

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Gorale Čechomor

D G A D
1.Za lasami za gorami za dolinami
D G A D
pobiłi się dwaj gorale ciupagami.

D G A D
| : Hej gorale, nie bijta się
D G
ma góralka dwa warkocze
A D
podzielita się :|

2.Za lasami za gorami za dolinami
pobiłi się dwaj gorale ciupagami.

Hej gorale, nie bijta się
ma goralka dwoje oczu podzielita się

3.Za lasami za gorami za dolinami
pobiłi się dwaj gorale ciupagami.

Hej gorale, nie bijta się
ma goralka wielke serce podzielita się

4.Za lasami za gorami za dolinami
pobiłi się dwaj gorale ciupagami.

Hej gorale, nie bijta się
ma goralka z przodu z tyłu podzielita się

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Hudsonský Šífy

Wabi Daněk

Am C
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G Am
jako já, jó jako já,
Am G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Am G Am G Am
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

F Am
R: Ahoj, páru tam hoď,
G Am
ať do pekla se dřívě dohrabem,
G Am G Am
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jó málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hoď, ...

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hoď, ... + jo-ho-ho.

Hvězdář

UDG

D A

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi Cmaj7

Každá další vina, odkrývá mojí vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina odkrývá mojí vinu.

*: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

D A

R: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,

Emi G

prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

D A

Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,

Emi G

prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

*: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

D A Emi G D A Emi G

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,

já ti do infuzí chci přilít trochu vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,

s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

*: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

R:

*: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána opouštíš.

Jednoduchá

Tomáš Klus

G

1. Tady kdysi žila
C G C
a nevěděla nic.

G

Pila jako pila,
C G C
pořád víc a víc.

A tam žil on,
obyčejnej kluk.
Silnej jako slon,
hubenej jak luk.
Nic velkého netušili,

ani ona, ani on.
Ale pro sebe tu byli
C D
a vtip je v tom... Že:

Emi C

R: Utopíme válku
G D
v čajovém šálku.

Emi C
Budem si říkat:

D

„Mám tě ráda, mám tě rád!“

Až pochopíme,
co netušíme.
Budem si říkat
víc než častokrát:

Mám tě rád!
Tak hezky to zní
a na každé pád
jsme spřízněný.

A já jsem on a ona jsi ty,
šampion přes city.
Každej něco hledá,
kdo to najde, ten to má.
A ty jsi bledá, ale jsi,
ale jsi má má má má má má...

Ref:

Mám tě rád, tak hezky to zní!

Jelen

Jelen

Dmi C Dmi

1. Na jaře se vrací, od podzima listí.
Mraky místo ptáků, krouží nad závistí.
Kdyby jsi se někdy, ke mně chtěla vrátit,
C G
nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

Dmi C F

- R: Zabil jsem v lese jelena.

C Dmi

Bez nenávisti, bez jména.

C F

Když přišel dolů k řece pít,

C Dmi

krev teče do vody, v srdci klid.

Dmi C F C Dmi C F C Dmi

2. Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří. Jindy tiše pláče.
Někdy mám ten pocit, I když roky plynou.
Že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

R:

3. Na jaře se vrací, listí od podzima.
Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.
Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.
Kdo pozná, čí kosti, zapadaly sněhem.

R:

H E J !

Emi D G

Zabil jsem v lese jelena.

D Emi

Bez nenávisti, bez jména.

D G

Když přišel dolů k řece pít,

D Emi

krev teče do vody, v srdci klid.

Jožin z Bažin

Ivan Mládek

Emi H7 Emi
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
H7 Emi
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
D7 G D7 G H7
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Emi H7 Emi D7
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin.

G D7
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
G
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
D7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
G
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
C G D G
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C G D G H7 Emi
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám:
"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kávu si osladím

Karel Gott

G D
1. Hlavu níž nesklopím,
D7 G
nezmizím v hlubinách,
C
uvidíš, co udělám,
G D7 G
až pochopím, že chceš mi sbohem dát.

G
R: Kávu si osladím o trochu víc
D
svý bendžo naladím, a jinak nic.
G H Emi
Oslavím sám Vánoční svátky
A A7 D D7
a na jaře si vrásky spočítám.
G
Kávu si osladím o trochu víc,
D
v duchu tě pohladím, a jinak nic.
G H Emi
Pustím svůj žal zadními vrátky
Ami D7 G
a půjdu zase klidně o dům dál.

2. Neskonám v obavách,
barvu svou neztratím,
už to mám, co udělám
v těch hodinách, až budu zase sám.

R:

Kozel

Jaromír Nohavica

1. $\begin{matrix} G & C \\ \text{Byl jeden pán, ten kozla měl,} \\ D & G \\ \text{velice si s ním rozuměl,} \\ G & C \\ \text{měl ho moc rád, opravdu moc,} \\ D & G \\ \text{hladil mu fous na dobrou noc.} \end{matrix}$
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Královna z Drundum Bay

Bratři Nedvědi

Emi (C) G D
1. Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel,

G Emi D (Hmi)
možná obdivem, možná víc.

Emi (C) G D
Její ladný krok, její oblý bok

G C D Emi
nejhezčí ze všech krasavic.

G (Emi) (Ami) D
[: Já šel na statek, hned si o ní řek.

G Emi D (Hmi)
Tu chci mít, pane tu mi dej!

Emi (C) G D
Divný jméno má, každý z nás ji zná,

G C D Emi
jako královnu z Dundrum Bay.:]

2. Bože rozmilý mi si užili,
brzo nás v kraji každéj znal.
Jenže po pár dnech se jí zrychlil dech
a já doktora zavolal.

[: Dlouho stonala, než mi skonala,
lehkou hlínu ji Pánbůh dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla,
ale královna z Dundrum Bay.:]

3. Letos na jaře potkám koňaře,
vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.

[: Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zda je na prodej
a pak budu pít na to, že smím mít,
zase královnu z Dundrum Bay.:]

Krávy, krávy

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

C F

1. Krávy, krávy,

C G

jak si vlastně povídáte?

C F

Krávy, krávy,

C G C

jakou máte řeč?

C G7

R: Bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,

C

bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,

G7

bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,

C

bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú.

2. Kočky, kočky, jak si vlastně povídáte?

Kočky, kočky, jakou máte řeč?

R: Mňau, mňau, mňau,

3. Pejsci, pejsci, jak si vlastně povídáte?

Pejsci, pejsci, jakou máte řeč?

R: Haf, haf, haf,

4. Hadi, hadi, jak si vlastně povídáte?

Hadi, hadi, jakou máte řeč?

R: Sss, sss, sss,

5. Němé tváře, jak si vlastně povídáte?

Němé tváře, jakou máte řeč?

Lokomotiva

Poletíme?

- G D
1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
Emi C
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
G D
jestli nechceš svého osla vedle mého osla hnát,
Emi C
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

G D Emi C
R: Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou,
G D Emi C
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G D Emi C
jsi kulka vystřelená do mé hlavy,
G D Emi C
jsi prezident a já tvé spojené státy.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít.

R:

3. Každý příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každé večer spláchnu půlnočním expresem.

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

G

R: 3x + já a ty.

Magdalena

Jelen

capo2

- G C
1. Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?
G C
Zápalkou škrtni jemně.
G C
Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?
G C
zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.
G G C
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál - nenech se.

G C G C

2. Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči.
Sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí.
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál
nenech se.

- Emi D
R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
G
Magdaléno, tvoje vlasy,
Emi D
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,
G
oblíkáš se, pročpak asi?
Emi D G C G C
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám.

3. Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolestí.
Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí.
Pojď dál. Prosím tě nenech se. Prosit se dá
nenech se.

R: 2x

4. Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí
a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
máš těžký srdce a mokré řasy.
Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš.
Nenech se. Nenech se.

Máj

Support Lesbiens

G C G C
Byl pozdní večer – první máj –

G Emi D
večerní máj – byl lásky čas.

G C G C
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
G Emi D
kde borový zaváněl háj.

Emi G D Emi G D Emi G D
Pozdní večer - lásky čas
Emi G D G C
Pozdní večer

O lásce šeptal tichý mech;
květoucí strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.

Pozdní večer -lásky čas
Pozdní večer

Emi G D
Nananananana
Nananananana
Nananananana
Nananananana

G C G C
Byl pozdní večer – první máj –

G C G
večerní máj – byl lásky čas.

C G
Lásky čas
Lásky čas

Marie

Tomáš Klus

F A
1. Je den. Tak pojd' Marie ven.
B C
Budeme žít. A házet šutry do oken.
F A
Je dva. Necháme doma trucovat.
B C
Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.
F A
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
B C
Tak Marie. Co ti je?

F A B C

2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

3. Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.

4. Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

F A B C
R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
F A B
Býti věčně na cestách. A k ránu spícím plícím.
C F
Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.
A B C
*: Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat. 2x

5. Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

R:

*:

R:

Mezi horami

Čechomor

Ami G Ami G Ami
1. |: Mezi horami, lipka zelená. :|

C
|: Zabili Janka,
G Ami
Janíčka, Janka,
G Ami
miesto jeleňa. :|

2. |: Keď ho zabili, zamordovali. :|

|: Na jeho hrobě,
na jeho hrobě,
kříž postavili. :|

3. |: Ej křížu, křížu, ukřížovaný. :|

|: Zde leží Janík,
Janíček, Janík,
zamordovaný. :|

4. |: Tu šla Anička, plakat Janíčka. :|

|: Hned na hrob padla
a viac nevstala,
dobrá Anička. :|

Miluju a maluju

Václav Neckář

- Emi Hmi C D
1. Dejte mi malíři barvy všech druhů
Emi Hmi C D
Já budu do mraků malovat duhu
Emi Hmi
Řekněte básnici, jak se verš skládá
C C D
Ona mne, ona mne asi má ráda.
- C
2. Já nejsem ani Leonardo ani Michelangelo
D
paletu mám amatérsky chudou
Ami
ale když mne paní můza políbila na čelo
D G
Rozhod jsem se skoncovati s nudou
- C F C F
- R: Samým blahem, jedním tahem
C D F G
srdce z lásky maluju
C F C F
Protože já, protože já,
C D F G
protože já miluju
C F C F
A maluju a miluju, a miluju a maluju
C F C F
a miluju a maluju a miluju a maluju.
3. Já neměl nikdy nadání mě nehýčkali uměny
Z kreslení jsem vždycky míval pětky.
Ale dneska vlastní duší kreslím fresky na stěny
fagule mi slouží místo štětky.

R:

Místečko

Čechomor

C

R: Starala se máti má,

G

starala se máti má,

Dmi

hej nám hej,

C

G

kam mě k místu dochová.

Nestarej se matičko,

nestarej se matičko,

hej nám hej,

dostanu já místečko.

Ami

F

Na hřbitově za stěnou

G

tam mi postel ustelou.

Ami

F

Místo peřin prachových

G

dají třísek jedlových.

Místo vrchní peřiny

nasypou navrch hlíny.

Přátele se rozejdou

a mě tady zahrabou.

Zahrabou mě do jámy

mezi červy a žáby.

Zvony budou pěkně hrát

a já budu tvrdě spát.

Kdyby hráli sto hodin,

už se nikdy nevzbudím.

Ami

F

Kdyby hráli dvě stě let

G

F

už nepřijdu na ten svět,

R:

Ami, Dmi, C, G

C
Mluvené slovo: Starala se máti má,
G
starala se máti má,
Dmi
hej nám hej,
C G
kam mě k místu dochová.

Nestarej se matičko,
nestarej se matičko,
hej nám hej,
dostanu já místečko.

R:

Nana nana naj nanaj,
Nana nana naj nanaj,
hej nám hej,
kam mě k místu dochová.

Nana nana naj nanaj,
Nana nana naj nanaj,
hej nám hej,
dostanu já místečko. (2x)

Mrtvola

Poslední výstřel

G D Emi C D G
R: Jsi jako mrtvola-la-la, ležíš tu na gauči-či-či
D Emi C G D G
Hrudník se ti nehýbává, ááá, jsi jako mrtvola.

C G Emi D
Ken je šéfem potápěčů, a tak cvičí na závody,
C G D
Musí se naučit, zadržovat dech.

A tak cvičí kde se dá a barbína mu nerozumí
V duchu si stále zpívá, á á á á á á á

R: (2x)

Nagasaki Hirošima

Mňága a Žďorp

C G F G C G F G
R: Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Ami
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G C G F G
a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

1. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

2. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

R: Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima
[a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima] 4x

Okoř

lidová píseň

D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,

A7 D

vroubená je stromama

D

když jdu po ní v létě, samotěn na světě,

A7 D

sotva pletu nohama

G D E A7

na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad

D

Tam zapadli trapmi, hladoví a sešlí,

A7 D

začli sobě notovat.

D A7

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,

D A7 D

bílá paní šla už dávno spát,

A7

ta měla ve zvyku podle svého budíku

D A7 D

o půlnoci chodit strašívát,

G D

od těch dob, co jsou tam trampové,

E A7

nesmí z hradu pryč,

D A7

a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,

D A7 D

on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,

že byl Okoř vykraden

nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,

nikdo nebyl dopaden

šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici

místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,

dostal z toho zimnici.

R:

Pivní dítě

Gothul

A F G A

1. Matka byla těhotná a stejně pila pivo

A F G A

to byste mi nevěřili, co se narodilo

A F G A

malý tlustý hnusný dítě, mělo zarudlý čelo

A F G A

jak nedostalo flašku piva hned se rozbrečelo

D E A

R: /: Pivní, pivní, pivní dítě :/

2. Žádný jesle, žádná školka, to mu nevonělo
potloukat se po pivnicích jen se mu zachtělo
pivaři už lákali ho, ať jde zakalit
on už letěl jen ho musej doma přebalit

R:

3. Do školy ho nedostali, byl moc v jeteli
učitelky se ho bály, on byl veselý
kde popíjel tenhle spratek, tam bylo vždy živo
vždyť jeho první slova byla dej mi ještě pivo!

R:

4. Kde je mu teď konec to bohužel nevíme
naposledy jsem ho viděl, jak zvracel po víně
víno bylo jeho zhouba měl se držet piva
nebojte se jeho matka zase porodila

R: (2x)

Proklínám

Janek Ledecký

Am F Dm C G
1. Prázdej byt je jako past, kde růže uvadnou,
Am F Dm G
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,
C Am Dm C G
píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,
Am F Dm G Gsus4 G
vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

C G Am F C
R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
G Am F
tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
C G Am F C
sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
G Am F C
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,
stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,
sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání,
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,
sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

Proměny

Čechomor

Ami G C
1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
E Ami
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

2.A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

3.A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami F C F C G Ami F C F C G

4.A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

5.A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Pytlík

Semtex

G C
1. Už se končí den a je čas k spánku

G C
zdi se barví od červánků

G Ami D
hleď už lampář světla rozsvěcí

G C
Tak dočti stránku zavři knížku

G C
honem hupky do pelíšku

G Ami D
kořata už vrní za pecí

G C
R: /: Pytlíku vrať se mi,

G C
chci mít ráj na zemi

G Ami D
bez tebe nelze dále žít :/

2. Západ rudou barvu ztrácí
od řeky se taťka vrací
musí býti jistě unaven
Těch očí se mu všimni synku
jenom jen tak na chvílinku
snad budeš jednou taky takový

R:

Růže z papíru

Bratři Nedvědi

Dmi E7 Gmi
1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami Dmi
hlava třeští, asi tě mám rád,
Dmi E7 Gmi
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
Ami Dmi
studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 F A7
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi Gmi
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami Dmi
že nebe modrý ještě smysl má.

Dmi E7 Gmi
2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
Ami Dmi
tak jsem asi jinej, teď to víš,
Dmi E7 Gmi
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
Ami Dmi
třeba z ní mou lásku vytušíš.

R: Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi

R:

Sáro!

Traband

Ami Emi F C

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F C F C Dmi C G

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

F C F C Dmi C G

mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět.

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R:

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíč, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

Ami Emi F C

R: Sáro, Sáro, pomalu a líně

F C F G

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet

F C F C

Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno

F C F G

a v poledne už možná bude jiný svět

F C F C

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro

Dmi C

andělé k nám přišli na oběd

Síla starejch vín

Škwor

Capo 1

G, D, Emi, C, Emi, C, Emi, D, G, G

Emi C D

1. Podle nepsanejch zákonů hledáme něco,

D

co nám nejspíš schází

Emi C

Podle prastarejch pudů,

C D

který nás nutěj furt za něčím jít

Emi C

Do stejný řeky nikdy nevstoupíš,

C D

klacky sám sobě pod nohy házíš

Emi C D

Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání

G D Emi C

R: Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín

C Emi C

A někdy je tma kolem nás

C Emi D

To když zrovna nejsme stálí

G D

Najednou blížký jsou si vzdálený

Emi C

To z očí kouká nám

C Emi C

Tak na chvílí stůj, vzpomínej

Emi D G

No a přiznej, taky jsme se báli, co bude dál

2. Každěj ctí asi jinej zákon a kdo ví,

co nám odvahu dává

Každěj má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno víš líp

Jak když přesadíš starej strom,

taky to nebude velká sláva

Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání

R: (4X)

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalalalálála lalalalálála
lalalalalalá,
lalalalálála lalalalálála
lalalalalálála.

Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
Ami E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
Ami E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
Ami E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, Ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

Stánky

František Nedvěď

D G
1. U stánků na levnou krásu
D Gmi
postávaj' a smějou se času,
D A7 D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

G A
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
D Gmi
tak málo je, málo je lásky,
D A7 D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Světlo ve tmě

Jelen

C G
1.Vzbud' mě, až si všichni budou myslet, že jsem chcíp.
C G
Utečeme spolu někam, kde nám bude líp,
C G D
utečeme spolu někam, kde nás nechaj žít.
Am
Jak budem chtít.

2.Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal,
Přece bych tě tady samotnou nenechal,
přece bych tě tady nenechal samotnou,
toulat se tmou

C Em
R: Chci bejt tvý světlo ve tmě, dej mi ruku a veď mě,
D Am
když se den k večeru naklání
C Em
pak zas já vezmu tebe, noc nás zebe
D
Píseň vlky odhání.

3.Neříkej mi jménem, ať nás nikdo nepozná
Já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
Já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
Přelíbezná.

4.Seříznm si břítška prstů kvůli otiskům,
na pobřeží ve Francii koupíme si dům,
na pobřeží ve Francii koupíme si hrad,
a půjdeme spát

R:

5.Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal,
Přece bych tě tady samotnou nenechal,
přece bych tě tady nenechal samotnou,
toulat se tmou.

R:

R:

Toulavá

Sebastian

Em C
R: On toužil, kroužil, bylo to tak
G D
Tu holubici pouštím do oblak
Em C
Přes matný stěny já vidím dál
G D
Maluju to jako bychom byli pár.

Em C
A Ty víš, že sníš
G D Em C G,D
Po kousku mojí duše jako šíp vystřelím z kuše

Em C G D
Když mám nad hlavou píseň toulavou
Em C G D
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Em C G D
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já
Em C G D
To Ti přísahám, budem tam jen sami dva.

R:

On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát
Přece samotnou Tě tady nikdy nenechám
Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít

Když mám nad hlavou píseň toulavou
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já
To Ti přísahám, budem tam jen sami dva

R: (4x)

Třešně zralý

Waldemar Mauška

G D7 G
1. JÓ, třešně zralý, zrovna třešně zralý,
H7 Emi Ami D7 G - D7
sladký třešně zralý a teplej vítr vál
G D7 G
a já k horám v dáli, k modřejm horám v dáli,
H7 Emi Ami D7 G
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

G Emi Ami D7 G
R: JÓ, třešně zralý, sladký třešně zralý,
H7 Emi C Ami D7 G - D7
sladký třešně zralý, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
svoji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

5: JÓ, u tý skály dál třešně zralý,
sladký třešně zralý a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modřejm horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Včelín Čechomor

Ami G Ami G
1. /: Sousedovic Věra má jako žádná jiná
Ami G Ami Emi Ami
Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína :/

Ami
R: /: Dole dole dole dole
C
Dole dole dole
G
Hej dole dole dole
Ami
Dole u včelína :/

2. /: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat
Nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna :/

R:

3. /: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje
Když se na mě podívá, dám jí co si přeje :/

R:

4. /: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi
Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali :/

R:

R:

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek

G Emi
1. Někde v dálce cesty končí,
D C G
každá prý však cíl svůj skrývá,
G Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D C G
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G D Emi C
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G D C G
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná Žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Emi D G
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C G D
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi F
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C G D D7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R:

R:

Country roads take me home

to the place I belong,

West Virginia mountain mamma

take me home country roads.

Hymna světlušek

Sviť, jen dobře sviť, sviť všem na cestu v
tmách, sviť, jen dobře sviť jak maják ve vlnách.

Tvé světlo ať svítí všem, ze vsí i měst.
Ten najde svůj cíl, kdo světlem dá se vést!

Sviť, jen dobře sviť, a dál na stráží stůj!
Sviť, jen dobře sviť to úkol je teď tvůj!
Sviť do písku řekám, sviť do tůní blat!
Tam kde vládne stín, ty světlem chtěj se stát!

Junácká hymna

Junáci, vzhůru, volá den,
luh květem kývá orosen.
Sluníčko blankytem pílí,
před námi pouť vede k cíli.
Junáci, vzhůru, volá den,
junáci, vzhůru, volá den!

Junáci, vzhůru, volá den:
Buď připraven, buď připraven!
V obraně dobra a krásy
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den:
Buď připraven, buď připraven!

Večerka

Zapad den, slunce svit,
vymizel z údolí,
z temen hor odpočiň
každý kdos boží tvor.

V lese klín padl stín,
hasne již vatry zář,
svatý mír kráčí z hor,
usíná boží tvor.

brumendo

Full Chord Chart

A (6)	A	A	A	A	A6	A7	A7	A7	A7
A7	A7	Am	Am	Am6	Am6	Am6	Am7	Am7	Am7
Am7	Am7	Am7	Am7	B7	B7	B7	B7 dim	B9	C (6)
C	C	C	C	C	C	C	C	C M7	C6
C7	C7	C7	C7	C7	C7	C7	C7	C7	C9
Cm	Cm7	Cm7	D	D 7	D#7 dim	D7	D7/9	D7/9	D9
Dm (7)	Dm	Dm	Dm7	Dm7	E	E	E add 9	E M7	E7
E7	E7	E7	E7	E7	E9	Em	Em7	F	F
F M7	F6	F7	Fm	Fm	G	G	G M7	G6	G6
G7	G7	G7							

C	C7	Cm	Cm7	Cdim	Caug	C6	Cmaj7	C9
Db	Db7	Dbm	Dbm7	Dbdim	Dbaug	Db6	Dbmaj7	Db9
D	D7	Dm	Dm7	Ddim	Daug	D6	Dmaj7	D9
Eb	Eb7	Ebm	Ebm7	Ebdim	Ebaug	Eb6	Ebmaj7	Eb9
E	E7	Em	Em7	Edim	Eaug	E6	Emaj7	E9
F	F7	Fm	Fm7	Fdim	Faug	F6	Fmaj7	F9
Gb	Gb7	Gbm	Gbm7	Gbdim	Gbaug	Gb6	Gbmaj7	Gb9
G	G7	Gm	Gm7	Gdim	Gaug	G6	Gmaj7	G9
Ab	Ab7	Abm	Abm7	Abdim	Abaug	Ab6	Abmaj7	Ab9
A	A7	Am	Am7	Adim	Aaug	A6	Amaj7	A9
Bb	Bb7	Bbm	Bbm7	Bbdim	Bbaug	Bb6	Bbmaj7	Bb9
B	B7	Bm	Bm7	Bdim	Baug	B6	Bmaj7	B9

SKAUT

Pro vnitřní potřeby 7. dívčího oddílu Sedmikráska

Uspořádala Kateřina Strabergerová – Manký

2021